

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
РеВ2 1009/2015
10.06.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужилаца М.Б. из Т., М.М. из Т., Б.Н., из Б.Ј., Н.В. из Т. и Ч.Б. из Б.Ј., које све заступа Х.Е., адвокат из Т., против туженог V.C. ДОО из Т., чији је пуномоћник И.О., адвокат из Н.С., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 207/2015 од 27.02.2015. године, на седници одржаној 10.06.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 207/2015 од 27.02.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 2778/13 од 04.09.2014. године, одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се обавезе тужени да сваком тужиоцу на име накнаде штете због престанка радног односа услед од стране послодавца учињене повреде права из радног односа исплати осам месечних зарада, односно износ од по 297.480,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана утужења па до коначне исплате, као и да им накнади трошкове парничног поступка. Обавезани су тужиоци да туженом накнаде трошкове парничног поступка у износу од 149.624,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 207/2015 од 27.02.2015. године, жалба тужилаца је одбијена и пресуда Основног суда у Новом Саду је потврђена.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужиоци су преко пуномоћника благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11) у вези члана 13. и 14. и у вези члана 23. став 1. и 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 04.12.2013. године. Вредност предмета спора побијаног дела за сваког тужиоца појединачно означена је у износу од 297.480,00 динара. Побијана другостепена пресуда донета је 27.02.2015. године (после ступања на снагу Закона о изменама и допунама ЗПП).

Тужиоци у овој тужби су образовали процесну заједницу обичних супарничара у смислу члана 205. и 209. Закона о парничном поступку. Према одредби члана 209. ЗПП сваки супарничар у парници је самостална странка и његове радње или пропуштања не користе нити штете другим супарничарима. Код обичног супарничарства вредност предмета спора у смислу члана 30. став 2. ЗПП одређује се према вредности сваког појединог захтева па се за оцену дозвољености ревизије узима у обзир појединачна вредност тужбеног захтева сваког од супарничара, а не збир свих тужбених захтева.

Како вредност предмета спора за сваког тужиоца појединачно износи 297.480,00 динара и не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужилаца није дозвољена, на основу одредбе члана 13. став 2. Закона о изменама и допунама ЗПП, тј. измењене одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Са изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци.

**Председник већа-судија
Љубица Милутиновић,с.р.**